

PUSKÁZÁSI KÉZIKÖNYV

Abaházi Viktor

PUSKÁZÁSI KÉZIKÖNYV

*avagy hogyan szerezzen jó jegyet
a lusta ember*

BBS-INFO, 2002.

Szerkesztő: Abaházi Viktor

ISBN 963 86288 0 4

Kiadja a BBS-INFO Kft.

Felelős kiadó a BBS-INFO Kft. ügyvezetője

Készült a Debreceni Kinizsi nyomdában

Felelős vezető: Bórdós János

A puskázás Murphy törvénye:

- Aki sosem puskázik – az őrült.
- Aki néha puskázik – azt elkapják.
- Aki mindig puskázik – az buta marad.

Folyománya: aki buta marad,
annak lesznek a legjobb jegyei.

Mindenekelőtt...

Jelen könyv szerkesztője és kiadója semmilyen módon nem vállal felelősséget a benne leírtakért. Ez egyaránt vonatkozik a könyvben leírtak használatára, illetve az abból adódó kellemetlenségekre, következményekre, vagy veszteségekre. (A puskázás sikere ugyanis nagyban függ az adott személy ügyességétől, lelkiállapótól, a körülményektől, a tanártól és még számtalan egyéb előre nem látható tényezőtől.)

Hangsúlyozzuk, hogy a leírtak számos esetben jogellenes, erkölcstelen*, törvénytelen és büntetendő cselekedetet testesítenek meg, így használatukra buzdítani senkit sem szándékozunk.

---

* „Ami jó akad az életben az vagy törvénytelen, vagy erkölcstelen, vagy pedig hizlal.”

A leírtak tehát csupán a tájékoztatást és az ismeretterjesztést szolgálják.

Az olvasó egyéni felelőssége, hogy az itt leírtakat a társadalmi normák betartásával, erkölcsösen, a mindenkori hatályos jogszabályoknak megfelelően használja fel. Ennek értelmében a könyv kiadója és szerkesztője elhárítanak minden felelősséget a leírtak esetleges felhasználása által okozott jogszerűtlen vagy erkölcstelen cselekedetekért.

Elöljáróban

Az idő előrehaladtával egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a mai társadalomban egyre több helyen követelnek meg mind magasabb és magasabb iskolai végzettséget. Nemzetgazdasági érdek, hogy az emberek minél több időt töltsenek az iskolapadban, és minél kevesebbet munkanélküli segílyen. Egyértelműen látható, hogy tanulni kell. Pontosabban el kell végezni egy vagy több iskolát. Igen ám, de ez rengeteg időbe és energiába telik. Meg kell találni a megoldást, hogy a kecske is jóllakjon, meg a káposzta is megmaradjon.

Hát igen. máris eljutottunk könyvünk témájához, a puskázáshoz. Érzékelhető, hogy a jövő a puskázásé. De hogyan?

Nincs is mit tennünk, mint hátradőlve megvárni a még nem létező „tökéletes” puskát? Ha ezt megteremtik, úgy már nyugodt szívvel be-

iratkozhatnánk bármely általunk kiválasztott alsó- vagy felsőoktatási intézménybe.

Mivel azonban a „tökéletes puska” egyelőre csak álomkép, a meglévő módszerek legjobb kombinációját kell alkalmazni. Persze más módszer szükséges egy általános iskolában, és más egy egyetemen. Ugyanígy másként kell puskázni egy egyszerű dolgozatnál, és másként egy államvizsgán.

Bár e könyvből számos módszer elsajátítható, mégis rengeteg egyéb fortély is létezik. A leírtak csupán egy kis ízelítőt adnak, melyek közül biztosan lesznek ismerősek is, de bízunk benne, hogy azért mindenki fog találni benne újat, és saját maga számára is hasznosat. Úgyhogy gondoljuk tovább az itt leírtakat, próbálkozzunk és kísérletezzünk, hiszen az ötleteket kombinálva még hatásosabb eszközökhöz juthatunk. Hiába az emberi elme határtalan. És mint azt a történelem már bebizonyította, mindig is a lustaság vitte előre a világot. Ha nem lettünk volna lusták dolgozni, nem találtuk volna fel a különböző gépeket.

S ha netán már ez a könyv sem segít, úgy íme egy, az életből ismerős ötlet: Ha nem ér-

tesz semmihez, tettesd magad nagyon okosnak, melynek bizonyítékeként tarts tanácsadókat.

Persze akár felmerülhetne az a kérdés is, hogy mi volt a puska elődje? Kőbalta, kard, dárda? Nos teljesen mindegy minek nevezték azt, a fegyver eme formájának megalkotása előtt, a lényeg az, hogy nem mai találmány.

S hogy mi is a puska? A puska mindazon eszközök és módszerek összefoglaló elnevezése, ami a számonkérés során a nem létező tudás bemutatásával előnyt biztosít, és amit tilos használni. Avagy lefordítva hétköznapi nyelvre: minden, amire a tananyag fontosabb részeit fel lehet írni vagy rajzolni, majd a felelésnél, dolgozatkor vagy a vizsgán, egy alkalmas pillanatban el lehet olvasni.

És még valami: Az itt leírtakat senki se vegye véresen komolyan. Legjobb, ha humorosan gondoljuk végig az egészet. A könyv célja nem a bűnözőképzés volt.

És hogy a tanárok se keseredjenek el, íme egy kis vigasz:

Egyrészt a puskát meg kell csinálni, és az alatt is tanul az ember (a jóindulatú tanár gondolatmenete).

Másrészt, bár lehet, hogy a tanárok neheztelnek, de ez a könyv nekik is hasznos lehet, hiszen, ha ők is megismerik a puskázási technikákat, úgy könnyebben kaphatják el a puskázókat. Persze ehhez meg kell azokat tanulni, vagy kipuskázni e könyvből.

Szankciók

Mint már az első fejezetben is említettük a puskázás nem nevezhető etikus cselekedetnek.

A puskázást hivatalból üldözni kell. A tanárok, intézményvezetők külső kényszer vagy szubjektív megítélés hatására azonban különböző módon szankcionálják a puskázást. Pontosítva az ügyetlen puskázást. (Ha valaki jól puskázik, azt ugyanis nem kapják rajta, így a szankciókkal sem kell számolnia.) Ezen szankciók iskolatípustól, tanártól és a cselekedet súlyától függően igen széles spektrumon változhat, a semmitől egészen az eltanácsolásig.

Álljon itt egy jellemző példa, hogy egy tipikus intézményben egyes puskázási és egyéb cselekedeteket milyen módon torolnak meg. A minta nem egyedi eset, szinte minden főiskolán és egyetemen érvényben van valamilyen hasonló szabályzat.